

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Terezou Jachura Maříkovou v právní věci žalobce: **Ing. J. F.** bytem [redacted] proti žalovanému: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o náhradu nemajetkové a majetkové újmy v celkové výši 25.000,- Kč,

takto:

- I. Žaloba s návrhem, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci částku ve výši 25.000,- Kč, **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit žalovanému na nákladech řízení částku ve výši 300,- Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám žalovaného.

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhal v záhlaví uvedené částky představující jednak náhradu nemajetkové újmy a jednak náhradu škody v důsledku nesprávného úředního postupu Okresního soudu v Hradci Králové. Žalobce ve svých tvrzeních uvedl, že dne 13.11.2014 byl bezdůvodně vyhozen z hlavního líčení ve věci vedené u Okresního soudu v Hradci Králové, pod sp. zn. [redacted]. Na základě této skutečnosti žalobce podal stížnost a to u místopředsedkyně soudu v Hradci Králové pro věci trestní – JUDr. Hulákové. Tato odpověděla, že se nic nestalo a že je vše v nejlepším pořádku. Následně proto podal žalobce na JUDr. Hulákovou trestní oznámení pro nadržování a dne 28.11.2014 sepsal stížnost na Ministerstvo spravedlnosti, které vyzval k úhradě majetkové škody ve výši 5.000,- Kč. Ministerstvo spravedlnosti pak věc postoupilo k přímému vyřízení předsedovi Krajského soudu v Hradci Králové, který věc přešetřil a

dal žalobce plně za pravdu, kde konstatoval nesprávný postup při hlavním líčení ve věci [REDAKCE] což žalobci sdělil dopisem ze dne 26.1.2015. Žalobce touto žalobou tedy nárokuje náhradu škody ve výši 5.000,- Kč a dále nemajetkové újmy ve výši 20.000,- Kč, která pramení z poškození dobrého jména před zmocnitelem, ve snížení své vážnosti a důstojnosti (kdy žalobce musel čelit hrozbě fyzického útoku převahy justiční stráže před veřejností i zmocnitelem) a následně i ve vypovězení plné moci zmocnitelem, který (jako naivní cizinec, nerozumějící česky) nabyl dojmu, že jeho zástupce nemůže požívat dostatečné úcty, jestliže je běžně a bezdůvodně vyváděn z jednací síně přesilou ozbrojenců. K výzvě soudu na základě usnesení ze dne 20.8.2015, k doplnění skutkových tvrzení stran žalobcem požadované majetkové újmy ve výši 5.000,- Kč (zda se jedná o skutečnou škodu či ušlý zisk) k nemajetkové újmě ve výši 20.000,- Kč (aby žalobce vylicil, jakými úvahami byl veden při stanovení této výše v penězích) a aby doplnil v čem nesprávnost úředního postupu v řízení vedeném u Okresního soudu v Hradci Králové, pod sp. zn. [REDAKCE] spatřuje, žalobce v podání ze dne 20.8.2015 uvedl, že je v žalobě dostatečně popsáno a je z ní i patrně jakými úvahami byl veden při stanovení výše nemajetkové újmy, tedy poškození dobrého jména před zmocnitelem, snížené obecné vážnosti na veřejnosti (pokud by se jej nedopustil soudce, ale prostý občan, lze uvažovat o spáchání trestného činu výtržnictví ve stádiu přípravy a organizace trestného činu – tedy nabádání jiných, podřízených osob, aby danou osobu napadli, znemožnění účasti při důležitém jednání, znemožnění poradenství zmocniteli, absence psychické podpory pro něj atd. Doplnil, že uvedenou částku považuje za zcela přiměřenou, při spodní hranici možného. Při stanovení výše majetkové škody vycházel z nákladů cestovného do Hradce Králové a zpátky a náhrady za ztracený den, kdy mohl dělat něco jiného pro někoho jiného nebo sám pro sebe. Stanovil ji tak, a má za to, že vzhledem k odměnám právníků či vzhledem k platům soudců, kteří dělají srovnatelnou práci, se jedná o stanovení částky opět při její spodní hranici. Cestovné do Hradce Králové a zpět (90 km) tj. 6,50/1 km x 2, vyčíslil částkou ve výši tj. celkem 1.170,- Kč, stravné částkou ve výši 330,- Kč a náhrada ušlého času s možností jiné práce, spolu s marnou účastí u soudu částkou ve výši 3.500,- Kč.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že nesporně skutečnost, že se žalobce předběžně na něj obrátil s náhradou nemajetkové újmy ve výši 20.000,- Kč, kdy žalovaný po projednání jeho žádosti tomuto nároku nevyhověl, což mu sdělil stanoviskem ze dne 16.7.2015. Tvrzený nárok na náhradu škody ve výši 5.000,- Kč pak předběžně u žalovaného uplatněn nebyl. Žalovaný konstatoval, že i přesto, že Okresní soud v Hradci Králové se dopustil nesprávného úředního postupu, žalobce neprokázal vznik jakékoliv nemajetkové újmy. Lze konstatovat, že již samotné konstatování porušení práva ve spojení s omluvou, které se žalobci dostalo dopisem předsedy krajského soudu, je zcela dostačující kompenzací tvrzené nemateriální újmy. Vzhledem k osobě žalobce, který je známým kverulantem, by přiznání zadostiučinění v peněžní formě bylo v rozporu s dobrými mravy. Pokud jde o nárok na majetkovou újmu, žalovaný uvedl, že její výše není nikterak doložena, ani zdůvodněna. Uvedené cestovní náklady by žalobci vznikly za každých okolností, neboť účastnit se daného soudního jednání bez toho, aby byl k němu žalobce předvolán, bylo jeho svobodným rozhodnutím. Tedy absentuje příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem soudu a vzniklými cestovnými výdaji. Samotnou neúčastí na jednání, v pozici žalobce jakožto veřejnosti, nemohla žalobci vzniknout jakákoliv materiální újma. Co se týče požadované částky 3.500,- Kč jakožto náhrady ušlého času s možností jiné práce, spolu s marnou účastí u soudu, tento nárok je

rovněž zcela neodůvodněný. Možnost tzv. jiné práce u žalobce spočívá obvykle v sepisování nesmyslných podání státním orgánům, které jsou jeho činností de facto vytěžovány. Z těchto důvodů proto navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Vzhledem k tomu, že žalovaný se z nařízeného jednání na den 11.5.2016 omluvil a žalobce bezprostředně po zahájení jednání, jednací síň opustil, jednal soud podle ust. § 101 odst. 3 o.s.ř. v nepřítomnosti žalobce a žalovaného.

Mezi účastníky řízení nebyla sporná skutečnost, že žalobce se se svým nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 20.000,- Kč, která mu měla být způsobena nesprávným úředním postupem Krajského soudu v Hradci Králové, předběžně dne 3.2.2015 obrátil na žalovaného. Žalovaný pak pro projednání této žádosti, ji neshledal důvodnou, což sdělil žalobci stanoviskem ze dne 16.7.2015.

Soud provedl dokazování stížností ze dne 25.11.2014 a dopisem předsedy Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26.1.2015. Z těchto listinných důkazů vzal soud za prokázané, že žalobce dne 13.11.2014 vstoupil do jednací síně Okresního soudu v Hradci Králové, aby se jako zástupce veřejnosti zúčastnil hlavního líčení v trestní věci proti obžalovanému R. Spolu s dalšími 4 osobami se pak posadil na místa určená pro veřejnost. Na pokyn předsedy senátu protokolující úřednice požádala o předložení průkazu totožnosti žalobce a dalších osob. Žalobce odmítl občanský průkaz předložit s odůvodněním, že se dostavil jako zástupce veřejnosti, není procesní stranou a nemá zájem ve věci vystupovat jako svědek. Navzdory tomuto tvrzení předseda senátu opakovaně požadoval, aby žalobce prokázal svou totožnost s odůvodněním, že u hlavního líčení je žalobce povinen se řídit pokyny předsedy senátu a že ignorování těchto pokynů může být považováno za narušování důstojnosti soudního jednání, čímž se žalobce vystavuje nebezpečí sankce v podobě vykázaní či vyvedení z jednací síně za asistence justiční stráže. Následně došlo k emotivní slovní výměně mezi žalobcem a předsedou senátu Mgr. Schmuckem a žalobce byl vykázan a později vyveden z jednací síně za asistence příslušníků justiční stráže. Proti tomuto postupu, který zvolil předseda senátu Mgr. Schmuck, podal žalobce stížnost dopisem ze dne 25.11.2014, k rukám místopředsedkyně pro věci trestní JUDr. Hulákové, která po prošetření věci, neshledala stížnost žalobce jako opodstatněnou. Žalobce vyjádřil nesouhlas s vyřízením této stížnosti tak, že se dne 28.11.2014 dostavil na Ministerstvo spravedlnosti České republiky, kde s ním pracovník odboru kontroly sepsal úřední záznam v podobě nesouhlasu se způsobem vyřízení stížnosti JUDr. Hulákovou. Následně tato stížnost byla z Ministerstva spravedlnosti ČR postoupena předsedovi Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Janu Číperovi k vyřízení. Tento po prošetření namítané události shledal, že nesouhlas žalobce se způsobem, jakým byla místopředsedkyní Okresního soudu JUDr. Helenou Hulákovou vyřízena jeho stížnost ze dne 13.11.2014, je důvodný, neboť shledal, že jednání předsedy senátu v podobě lustrace žalobce bylo nesprávné a nevhodné, když předseda senátu neměl důvod žalobce lustrovat. Takovýmto relevantním důvodem mohla být např. pochybnost, zda se k hlavnímu líčení nedostavil někdo, kdo by byl jako svědek vyslechnut v přípravném řízení a jehož výslech u hlavního líčení není předem vyloučen, nebo skutečnost, že byl předvolán jinak soudu neznámý svědek či znalec, nebo že soudu byl doručen návrh procesní strany na provedení důkazu výslechem svědka, popřípadě s dovětkem, že jeho účast u hlavního líčení zajistí anebo takovým důvodem mohlo být i prohlášení žalobce směrem k soudu,

že má povědomost o skutečnostech, které jsou předmětem řízení. Nic z naznačovaného se však nestalo. Mgr. Schmuck proto vycházel z mylné interpretace ustanovení trestního řádu a jeho jednání bylo nevhodné. Proto stížnost žalobce byla předsedou krajského soudu uznána jako důvodnou, s čímž byl spojen důvodný i nesouhlas žalobce se způsobem vyřízení stížnosti místopředsedkyně Okresního soudu JUDr. Hulákovou. Za chybný postup Okresního soudu v naříkaném případě se předseda Krajského soudu žalobci omluvil. Současně sdělil, že celou záležitost projednal s předsedou senátu Mgr. Schmuckem a JUDr. Hulákovou. Také žalobci sdělil, že předmětné závěry bude prezentovat na poradě vedení krajského soudu dne 23.1.2015 a při poradě vedení krajského soudu s předsedy okresních soudů dne 29.1.2015, aby k obdobným pochybením u žádného ze soudů v obvodu Krajského soudu v Hradci Králové, již nedošlo.

Na základě provedeného dokazování a s ohledem na nesporná tvrzení účastníků, která vzal soud za svá skutková zjištění ve smyslu ust. § 120 odst. 3 o.s.ř. má za prokázány následující skutkový stav. Žalobce dne 13.11.2014, u hlavního líčení, vedeného u Okresního soudu v Hradci Králové, byl vyzván předsedou senátu k prokázání své totožnosti, na což žalobce reagoval tak, že odmítl předsedovi senátu průkaz totožnosti předložit, neboť se k hlavnímu líčení dostavil jako veřejnost. Následně po emotivní slovní výměně mezi předsedou senátu Mgr. Schmuckem a žalobcem, došlo k vykázání a k pozdějšímu vyvedení z jednací síně žalobce. Na toto jednání si žalobce stěžoval stížností ze dne 13.11.2014, u místopředsedkyně pro věci trestní JUDr. Heleny Hulákové, která jeho stížnost odmítla jako nedůvodnou. Posléze žalobce požádal u Ministerstva spravedlnosti České republiky o prošetření způsobu vyřízení předmětné stížnosti a věc byla k vyřízení předložena předsedovi Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Janu Čiperovi, který shledal, že ve věci došlo k nesprávnému jednání předsedy senátu, neboť tento přistoupil k neoprávněné prelustraci žalobce. Stížnost žalobce proto shledal důvodnou a za celý postup Okresního soudu tj. jednak za prelustraci a následné vyvedení žalobce z jednací síně a způsob vyřízení jeho stížnosti místopředsedkyní Okresního soudu JUDr. Hulákovou, se omluvil. Žalobce se se svým nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 20.000,- Kč předběžně obrátil na žalovaného dne 3.2.2015, kdy žalovaný jeho nárok neshledal důvodným, což žalobci sdělil stanoviskem ze dne 16.7.2015.

Podle ust. §

Po provedeném dokazování a s ohledem na shora citovaná zákonná ustanovení, posoudil soud věc po právní stránce následovně. V řízení bylo prokázáno, že jednáním předsedy senátu v řízení vedeném u Okresního soudu v Hradci Králové, ve věci vedené pod sp. zn. [REDAKCE], konkrétně před zahájením hlavního líčení, došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu ust. § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., neboť předseda senátu, neměl důvod žalobce jakožto veřejnost lustrvat, což shledal po přešetření předmětného incidentu i předseda Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Jan Čipera. Tato skutečnost byla prokázána zejména vyřízením stížnosti ze dne 26.1.2015. Za toto jednání se současně předseda krajského soudu v Hradci Králové žalobci omluvil. V důsledku uvedeného nesprávného úředního postupu předsedy senátu Okresního soudu se žalobce ocitl v konfliktní, emočně vypjaté a lidsky nepřijemné situaci. Na druhou stranu je však nutné podotknout, což je soudu známo z jeho úřední

činnosti, že žalobce jakožto osoba „známá v české justici svým nestandardním chováním“ celou řadu takovýchto obdobných incidentů vyvolává sama a v některých případech má tak zájem na tom, aby vznikly. Nejednalo se proto o první případ, ve kterém byl žalobce účasten konfliktu mezi ním a úředními osobami (viz. např. proti žalobci vedené trestní stíhání pro trestný čin pohrdání soudem, za jednání ve vztahu k předsedovi senátu JUDr. Láznovi, vedené u Okresního soudu v Mladé Boleslavi, pod sp. zn. [REDAKCE] které bylo následně postoupeno na přestupek Úřadu Městské části Praha 10). Z těchto jednání se pak logicky podává, že žalobce má zájem na vzniku obdobných konfliktních incidentů. Soud proto dovodil, že případný vznik nemajetkové újmy v osobní sféře žalobce, vyvolaný diskomfortem namítaného konfliktu, je snížen, právě s ohledem na obdobné konfliktní jednání žalobce v české justici. Také je nutné přihlídnout k velmi krátkému a malému působení popsání zásahu, který byl veden jen po dobu, kdy byl žalobce veden justiční strážní z jednací síně. Jeho intenzitu lze proto shledat jako nepatrnou. Soud je proto závěru, že morální integrita žalobce (kam patří důstojnost, čest, dobrá pověst), resp. žádná z těchto složek nemohla být významným a výrazným způsobem v důsledku nesprávného úředního postupu negativně dotčena. Ne každá újma, která člověku v životě vznikne, je pak odškodnitelná. Vždy je třeba brát v úvahu konkrétní okolnosti případu, jako je intenzita zásahu, délka trvání nestandardního duševního stavu poškozeného, předešlé jednání poškozené osoby. Slabá a krátkodobá duševní nepohoda proto nemusí být odčiněna. V posuzovaném případě soud shledal, že žalobci nevznikla nadměrná újma větší než „pouhá duševní nepohoda“, kterou však žalobce s ohledem na jeho časté spory a incidenty v justičním prostředí, byť možná v nižší míře (pouze v podobě verbálního konfliktu), zažívá často. Soud proto uzavírá, že žalobci nevznikla nemajetková újma a pokud ano, tak pouze v minimální, nepatrné míře. Vzhledem k tomu, že žalobci se od předsedy Krajského soudu v Hradci Králové, jakožto představitele orgánů státu (žalovaného), dostalo konstatování porušení práva a omluvy, je tato forma satisfakce odpovídajícím zadostiučiněním za vzniklý nesprávný úřední postup v namítané věci. Jelikož se žalovaný (prostřednictvím předsedy Krajského soudu v Hradci Králové) žalobci omluvil, považoval soud tuto formu odškodnění za dostačující a odpovídající a nárok žalobce na odškodnění nemajetkové újmy v peněžité formě, proto shledal jako nedůvodný. Podle názoru soudu se žalobci v tomto směru dostalo morálního zadostiučinění ze strany žalovaného, jak ve formě konstatování porušení práva, kdy orgány státu prostřednictvím předsedy Krajského soudu v Hradci Králové uznaly, že v daném případě došlo k nesprávnému úřednímu postupu ze strany předsedy senátu Mgr. Schmucka a tak ve formě písemné omluvy. Tato omluva pak předsedou Krajského v Hradci Králové byla přímo vyslovena ve vazbě na konstatování porušení práva žalobce v souvislosti s jednáním předsedy senátu Mgr. Schmucka. Popsaná forma satisfakce je proto, jak soud uvedl výše odpovídající. Soud dále odkazuje na obdobný případ vedený u Obvodního soudu pro Prahu 1, pod sp.zn. [REDAKCE] kdy žalobce v popsané věci se domáhal jednání konstatování porušení práv žalobce vyčtených v žalobě, písemné omluvy a nemajetkové újmy ve výši 25.000,- Kč s příslušenstvím, která mu měla vzniknout jednáním justiční stráže vůči jeho sobě, kdy dne 22.7.2011 omezovala jeho osobní svobodu tím, že mu bránila v předání písemného podání do podatelny Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 a podmiňovala umožnění předání písemností předložením žalobcova občanského průkazu. Soud I. stupně v kontextu s rozhodnutím Městského soudu v Praze zamítl předmětnou žalobu na zaplacení nemajetkové újmy a požadavku písemné omluvy, přičemž Městský soud

v Praze svým měnícím rozhodnutím poskytl žalobci přiměřené zadostiučinění ve formě konstatování porušení práva (výčtem práv). K dovolání žalobce pak Nejvyšší soud ČR zrušil rozsudek Městského soudu pouze v potvrzujícím výroku stran nároku na omluvu a v tomto směru mu vrátil věc k dalšímu řízení. Z tohoto rozhodnutí se podává, že v obdobné věci bylo žalobci jakožto poškozenému přiznáno pouze toliko konstatování porušení práva popř. (v závislosti na opětovném rozhodnutí Městského soudu v Praze), omluva. V souladu s judikaturou Nejvyššího soudu ČR (viz. rozhodnutí 30 Cdo 1747/2014) pak „v konečném důsledku musí výše soudem přiznaného zadostiučinění odpovídat výši přiznaného zadostiučinění v případech, které se v podstatných znacích (poměřovaných zejména s ohledem na uvedená kritéria) shodují. Jinak vyjádřeno, výše přiznaného zadostiučinění by se neměla bez zjevných a podstatných skutkových odlišností konkrétního případu podstatně odlišovat od zadostiučinění přiznaného v případě skutkově obdobném. Významnější odchylka je v tomto směru možná jen tehdy, bude-li též soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna.“ Není tak v poměru dané věci důvodné, aby se soud v tomto případě od poskytnutého zadostiučinění v obdobné věci odlišil.

Nad rámec rozhodného soud uvádí, že forma morální satisfakce je prvotním zadostiučiněním a teprve v případě, že tato se jeví jako nedostačující, nastupuje forma v podobě finančního zadostiučinění, což vyplývá z ust. § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. S ohledem na tuto skutečnost proto soud dospěl k závěru, že morální satisfakce je v posuzovaném případě odpovídající, když přiznání satisfakce v relutární podobě, nenasvědčují shora popsané okolnosti případu. Pro úplnost také soud uvádí, že mimo oblast újmy způsobené nepřiměřenou délkou řízení není třeba vznik nemajetkové újmy dokazovat v situacích, kdy je zjevné, že by stejnou újmu utrpěla jakákoliv osoba, která by danou skutečností byla postižena a šlo by tedy o notorietu, kterou dokazovat netřeba (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 15.3.2012, sp. zn. 30 Cdo 2555/2010). Uvedené se tak aplikuje v situacích, kdy je prima facie, že jakékoliv osobě ve stejném postavení by za stejných okolností újma rovněž vznikla. Kromě výše uvedených výjimek musí poškozený vznik nejen tvrdit, ale i prokázat. Ze samotné povahy nemajetkové újmy, která je dána vnitřními prožitky člověka, plyne, že je vznik nemajetkové újmy prokazatelný jen obtížně. Vznik nemajetkové újmy se proto zpravidla dovodí tehdy, jestliže by jakákoliv osoba ve stejném postavení jako poškozený mohla výkon veřejné moci (nebo jeho absenci) a jeho následky vnímat úkorně. Z daného proto vyplývá a soud dovodil, že vznik nemajetkové újmy v daném případě dokazovat netřeba, neboť z povahy dané věci je zřejmé, že ani žádná další osoba v obdobném postavení jako žalobce, by nemohla vznik nemajetkové újmy v důsledku jednání JUDr. Schmucka, pociťovat, a pokud ano, tak pouze v malé míře, kdy v případě žalobce je tato míra ještě navíc snížena jeho konfliktním jednáním před státními orgány, jak bylo popsáno výše. Z tohoto důvodu proto soud ani nevedl žalobce k tomu, aby případný vznik své nemajetkové újmy prokazoval.

Pokud jde o žalobcem nárokovanou náhradu škody ve výši 5.000,- Kč v podobě cestovního, náhrady za ušlý výdělek a stravného v důsledku nesprávného úředního postupu soudu, je nejprve potřeba zmínit, že předpokladem pro podání žaloby na náhradu škody je potřeba předběžného uplatnění nároku u žalovaného ve smyslu ust. § 14 odst. 1,3 zák. č. 82/1998 Sb., což žalobce neučinil. Z vyjádření žalovaného je však seznatelné, že nárok na náhradu škody neshledává důvodným, tedy, i kdyby žalobce

tento požadavek u žalovaného uplatnil, na postoji žalovaného by se ničeho nezměnilo. Soud proto žalobce již nevyzýval ke splnění povinnosti stanovené ve shora uvedeném zákonném ustanovení, když z obrany žalovaného je zřejmé, že tento procesní postup byl nadbytečný (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 30 Cdo 3863/2012 a 30 Cdo 727/2011). K nároku na náhradu škody pak soud sděluje, že podle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., musí být naplněna současně existence tří základních předpokladů: 1) existence nesprávného úředního postupu (odpovědnostní titul), 2) vznik škody a 3) příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vznikem škody. V případě žalobce však absentuje existence příčinné souvislosti mezi nesprávným úředním postupem a žalobcem tvrzeným vznikem škody, když žalobce se účastnil hlavního líčení konaného u Okresního soudu v Hradci Králové jako veřejnost, tudíž na principu dobrovolnosti (nebyl účastník, svědek tj. nebyl k jednání předvolán). Bylo pak pouze na jeho úvaze, zda se předmětného hlavního líčení zúčastní a využije „svůj čas“ tímto způsobem. Pokud se rozhodl hlavního líčení účastnit, tyto náklady, tedy konkrétně náklady na dopravu, jak správně podotkl žalovaný, by stejně vynaložil a podmínka příčinné souvislosti tak ztrácí svůj smysl (absentuje). Ohledně nároku na náhradu škody představující žalobcem vynaložené náklady na stravné, soud podotýká, že na tento náklad mají nárok toliko účastníci řízení, což žalobce nebyl. Tyto skutečnosti soud uvádí pouze nad rámec, neboť shledal, jak již bylo uvedeno, že zde není dána existence příčinné souvislosti mezi nesprávným úředním postupem a vznikem škody. Z tohoto důvodu se proto žalobcem tvrzeným vznikem škody, již soud nezabýval, tj. opětovně nevyzýval žalobce podle ust. § 118a odst. 1,3 o.s.ř. k doplnění skutkových tvrzení a označení důkazů stran specifikace částky ve výši 3.500,- Kč představující náhradu ušlého času s možností jiné práce. Z těchto popsanych důvodů proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku a žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že byl žalovaný ve sporu plně úspěšný, přiznal mu soud náklady tohoto řízení, které se skládají z náhrady hotových výdajů ve výši 300,- Kč podle ust. § 151 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s ust. § 1 odst. 1 písm. a) a ust. § 2 odst. 3 vyhl. č. 254/2015 o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení podle ust. § 151 odst. 3 o. s. ř. a podle § 89a exekučního řádu (1 úkon právní služby po 300,- Kč – vyjádření ve věci samé).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost stanovenou tímto rozsudkem, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí nebo nařízení exekuce.

V Praze dne 11. května 2016

za správnost vyhotovení: Eva Hrdličková

Mgr. Tereza Jachura Maříková v. r.
soudkyně